Dosarul nr.1-111/2024; 1-24028392-51-1-14032024

S E N T I N Ţ A
În Numele Legii

26 ianuarie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
În componenţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Marcel GRIȚUNIC
Apărătorului inculpatului, avocatul Doina GUȚANU
În lipsa:
Inculpatului Mihail MUNTEANU

A examinat în şedinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Mihail MUNTEANU, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, nesupus militar, studii medii incomplete, concubinaj, anterior condamnat: - prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.09.2015 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, prin aplicarea art.85 Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29.07.2022 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 25000 lei, fără antecedente penale, cetățean al R.Moldova, *de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:
Urmărirea penală a fost pornită la 14.11.2023 în temeiul art.264[1] alin.(4) Cod penal;
Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 14.03.2024, fiind judecată în procedură generală, în perioada din 18.03.2024 până la 26.01.2026, cu respectarea procedurii de citare legală;
Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Ungheni, Marcel Grițunic, a solicitat recunoaşterea vinovăției inculpatului, **Mihail MUNTEANU,** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 1 an. Corpul delict de restituit proprietarului. De încasat cheltuielile judiciare în sumă de 22 lei;
Apărătorul inculpatului, avocatul Doian Guțanu, a solicitat încetarea cauzei penale, pe motivul expirării termenului de prescripție.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Mihail MUNTEANU** la data de 11.11.2023, în jurul orelor 23 ^{00}, fiind o persoană care nu deține permis de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, conducând mijlocul de transport motocicleta de model „Fekon 150" fără numere de înmatriculare, pe o stradă din s.Selișteni r.Nisporeni, a fost stopat de către subofițerii serviciului de patrulare Ungheni, Nisporeni al Direcției Patrulare Centru al INSP al IGP a MAI.
2. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, numitului **Mihail MUNTEANU** i s-a propus de a fi supus testării alcooscopice cu aparatul de testare „DRAGER Alcootest", în urma căruia s-a stabilit că avea o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.55 mg/1, ceea ce conform art.134^{12} CP al RM constituie stare de ebrietate cu grad avansat.
3. Inculpatul, **Mihail MUNTEANU,** în ședințele de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal. Astfel, se reține că prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 10.07.2025 în privința lui **Mihail MUNTEANU** s-a dispus anunțarea în căutare. Potrivit informației parvenite de la IP Nisporeni, la data de 17.07.2024 a fost pornit dosar de căutare nr.2025240099.
4. În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare apel. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă inculpatul nu s-a prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa inculpatului. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale.
5. În aces sens, instanța reține că potrivit prevederilor art.321 alin.(2) pct.1) Cod procedură penală, *judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanţă.*
6. Martorul, Mihail Ceban, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că activează în calitate de subofițer superior în cadrul IP Nisporeni. La data de 11.11.2023 a fost implicat în serviciu pe teritoriul r.Nisporeni împreună cu colegul, Beleniuc Ion. Patrulând localitatea s.Selișteni au observat o motocicletă ce se deplasa fără plăcuțe de înmatriculare. A fost inclus sistemul girofar pentru a opri mijlocul de transport. Șoferul a stopat motocicleta. Apropiindu-se de șofer pentru a stabili identitatea, a fost identificat a fi Munteanu Mihail, careva acte asupra sa nu avea și a comunicat că nu deține permis de conducere. Din discuția cu acesta a simțit un miros de alcool, din care motiv i-a propus să fie supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager. Șoferul a fost de acord și efectuând suflarea, a arătat un rezultat de 0,55 mg/l. Munteanu Mihail a fost de acord cu acest rezultat fiindu-i comunicat că este în drept să conteste rezultatul cu prelevarea probelor cu sânge. Acesta a refuzat fiind de acord cu rezultatul inițial al aparatului.
7. Vina inculpatului, **Mihail MUNTEANU**, în săvârşirea infracţiunii imputate este dovedită prin probele cercetate în ședința de judecată și anume:
   - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului**, potrivit căruia la data de 11.11.2023, ora 23:08, Munteanu Mihail a fost supus testării alcooscopice cu aparatul DRAGER de către agentul constatator, Beleniuc

Ion. Conform procesului-verbal de efectuare a testării alcooscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic în urma căruia s-a constatat: rezultatul final de 0,55 mg/1 alcool în aerul expirat;

- **datele de fapt constatate prin examinarea informației eliberată de ASP Nisporeni**, potrivit căreia s-a stabilit că pe numele Munteanu Mihail nu este eliberat permis de conducere, nu deține categorii de conducere și nu are dreptul de a conduce mijloace de transport;
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de ridicare a obiectului din 11.11.2023,** potrivit căruia de la Munteanu Mihail s-a ridicat o motocicletă de model „Fekon 150" fără număr de înmatriculare;
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare din data de 16.11.2023,** potrivit căruia examinarea se efectuează la lumina naturală a zilei, la parcarea specială a mijloacelor de transport din or. Nisporeni. Obiectul examinării îl motocicleta de model Fekon 150, de culoare neagră, fără numere de înmatriculare. Ghidonul este format din trei ecrane (display) analoage. Pe primul ecran analog se observă că este spartă sticla; ecranul este reprezentat de un indicator pentru viteză, în care viteza maximă poate fi de 120 km/h. A1 doilea ecran analog se observă un indicator pentru cantitatea de combustibil din rezervor. Pe al treilea indicator se observă inscripția „FEKON" sub care observăm inscripția „*1000 r/min", iar mai sus observăm o numerotare circulară de la 1 la 12. In lateralul rezervorului de combustibil observăm inscripția „FEKON". Rezervorul este de culoare neagră cu două dungi albă și galbenă. Sub rezervorul de combustibil se observă o constructie mecanică din mai multe piese din metal și plastic asamblate. Constructia mecanică este neacoperită. Bancheta șoferului este confecționată din piele de culoare neagră, deteriorată (ruptă) pe partea din mijloc dreapta. Jantele roților sunt de culoare verde.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

8. Apreciind în ansamblu probele administrate în şedinţa judiciară, instanţa conchide că acțiunile inculpatului, **Mihail MUNTEANU**, au fost corect încadrate în prevederile art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, acțiune săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*.
9. În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală*, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului penal, prin procedee probatorii respective.*
10. În conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală**,** *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

11. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) Cod de procedură penală*, instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*
12. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală*, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*
13. În scopul calificării corecte a faptelor descrise, instanţa de judecată ţine cont de următoarele.
14. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1), pct.1-4 Cod de procedură penală, *instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.*
15. În conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale*.
16. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.
17. Potrivit art.113 Cod penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători*.
18. Potrivit Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.20 din 08.07.1999 „Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislaţiei, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau exploatare a mijloacelor de transport”: *răspunderea penală, conform art.264 CP, survine numai în cazurile în care sunt încălcate regulile de securitate a circulaţiei rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, în legătură cu care fapt apar urmările stipulate în acest articol, care trebuie să fie în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli*.
19. Încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei şi de exploatare a mijloacelor de transport este o acţiune sau inacţiune a conducătorului mijlocului de transport, legată de încălcarea unei sau a câtorva prevederi ale Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 şi pus în aplicare de la 16.07.2009 sau a altor acte normative, care reglementează securitatea circulaţiei şi exploatării transportului, încălcări ce conduc la consecinţele prevăzute în dispoziţia art.264^1 Cod penal.
20. La fel, urmează a fi indicat că potrivit prevederilor pct.14 lit.a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, *conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate*, *sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*.

Totodată, potrivit pct.10 din Regulament, *persoana care conduce un vehicul trebuie să posede şi la cererea lucrătorului de poliţie, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligat să înmâneze pentru control, permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus*.

21. Reieşind din cele menţionate, instanţa stabileşte că încălcarea prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere, de către inculpat a fost stabilit pe deplin prin materialele dosarului.
22. Astfel, potrivit procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 11.11.2023, la data indicata, **Mihail MUNTEANU** a fost supus testării alcoolscopice, cu utilizarea analizatorului „Drager Alcotest", în rezultat stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în proporție de 0,55 mg/l (f.d.6).
23. În continuare, potrivit Hotărârii nr.296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (în vigoare la data comiterii infracțiunii) se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat - în caz de depăşire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat. Concomitent, art.134^{12} Cod penal stabileşte noţiunea de stare de ebrietate şi gradele minime şi avansate de ebrietate reglementând că prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare. Alin.(3) prevede că prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia de vapori în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult. În circumstanțele enunţate instanţa de judecată constată că concentraţia de vapori în aerul expirat de **Mihail MUNTEANU** depăşeşte concentraţia maximă admisibilă şi se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
24. Potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente. Potrivit art.101 alin.(1), (2) Cod procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*, iar conform alin.(4) art.100 Cod procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective*.
25. În corespundere cu art.93 alin.(1) Cod procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.
26. În virtutea dispoziţiei legale indicate la art.384 alin.(1) Cod procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal*.
27. Din probele administrate şi cercetate se constată cu certitudine în acţiunile lui **Mihail MUNTEANU** sunt întrunite elementele infracţiunii de conducerea mijlocului de transport de

către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

28. Astfel, în acţiunile lui **Mihail MUNTEANU** s-au identificat cu certitudine prezenţa elementelor obiectului juridic special al infracţiunii prevăzute la art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), ce atentează la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier. În acest context, urmează a fi relevat că în virtutea art. 2 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din data de 07.06.2007, *siguranţă a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecţie a participanţilor la trafic împotriva accidentelor şi consecinţelor acestora*.
29. Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de conducere a vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool, şi nu deţine permis de conducere.
30. În cadrul şedinţei de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că **Mihail MUNTEANU** la data de 11.11.2023, în jurul orelor 23 [00], fiind o persoană care nu deține permis de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, conducând mijlocul de transport motocicleta de model „Fekon 150” fără numere de înmatriculare, pe o stradă din s.Selișteр.Nisporeni, a fost stopat de către subofițerii serviciului de patrulare Ungheni, Nisporeni al Direcției Patrulare Centru al INSP al IGP a MAI.
31. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, numitului **Mihail MUNTEANU** i s-a propus de a fi supus testării alcooscopice cu aparatul de testare „DRAGER Alcootest”, în urma căruia s-a stabilit că avea o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.55 mg/1, ceea ce conform art.134[12] CP al RM constituie stare de ebrietate cu grad avansat.
32. Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, **Mihail MUNTEANU** a comis conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşită de o persoană care nu deţine permis de conducere, adică infracţiunea prevăzută de art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii).
33. Cu referire la urmările prejudiciabile și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, instanţa reţine că acest semn al componenţei de infracţiune nu este unul obligatoriu, or simplu fapt al conducerii vehiculului în stare de ebrietate cu grad avansat și în lipsa permisului de conducere, constituie infracţiune consumată, fără a fi necesară survenirea cărorva urmări prejudiciabile. Relevant pentru încadrarea acţiunilor inculpatului în ipoteza normei penale prevăzute la art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) este mijlocul de săvârșire a infracţiunii, și anume mijlocul de transport. Astfel, cerinţa esenţială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la alin.(4) art.264[1] Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) este ca, în timpul conducerii mijlocului de transport, făptuitorul să se afle în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
34. Latura subiectivă a infracţiunii se exprimă prin intenţie, or, inculpatul, **Mihail MUNTEANU**, cunoscând despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, sub aspectul prohibiţiei impuse persoanelor de a conduce mijloacelor de transport în lipsa permisului de conducere şi în stare de ebrietate, a condus mijlocul de transport indicat, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat şi în lipsa permisului de conducere.
35. În cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de

ebrietate alcoolică cu grad avansat şi care nu deţine permis de conducere în acţiunile lui **Mihail MUNTEANU** şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

36. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Mihail MUNTEANU**, a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a deține permis de conducere.
37. Instanța remarcă că, vinovăția inculpatului **Mihail MUNTEANU** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), se confirmă prin cumulul de probe administrate în cauză şi anume declarațiile martorului, Mihail Ceban, care a comunicat că „[…] *activează în calitate de subofițer superior în cadrul IP Nisporeni. La data de 11.11.2023 a fost implicat în serviciu pe teritoriul r.Nisporeni împreună cu colegul, Beleniuc Ion. Patrulând localitatea s.Selişte au observat o motocicletă ce se deplasa fără plăcuțe de înmatriculare. A fost inclus sistemul girofar pentru a opri mijlocul de transport. Șoferul a stopat motocicleta. Apropiindu-se de șofer pentru a stabili identitatea, a fost identificat a fi Munteanu Mihail, careva acte asupra sa nu avea şi a comunicat că nu deține permis de conducere. Din discuția cu acesta a simțit un miros de alcool, din care motiv i-a propus să fie supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager. Șoferul a fost de acord şi efectuând suflarea, a arătat un rezultat de 0,55 mg/l. Munteanu Mihail a fost de acord cu acest rezultat fiindu-i comunicat că este în drept să conteste rezultatul cu prelevarea probelor cu sânge. Acesta a refuzat fiind de acord cu rezultatul inițial al aparatului* […]”.
38. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Mihail MUNTEANU** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

39. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale

obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

40. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
41. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.
42. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul*. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.
43. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
44. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
45. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

46. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
47. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.264^1 alin.(4) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.
48. Se notează că fapta prevăzută de art.264^1 alin.(4) Cod penal, la data săvârșirii faptei se pedepsea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an. Prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, legislatorul a urmărit scopul înăspririi pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 Cod penal. Așa fiind, instanța notează că legea nouă care înăspreşte pedeapsa nu poate avea caracter retroactiv (art.10 alin.(2) Cod penal), iar, în acest context, instanța va aplica prevederile legale referitoare la pedeapsa prevăzută la data săvârșirii infracțiunii (art.8 Cod penal).
49. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunia comisă de către **Mihail MUNTEANU** la momentul comiterii infracțiunii făcea parte din categoria infracţiunilor uşoare, fiind comisă cu intenţie directă de persoana vinovată.
50. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii

societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

51. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este uşoară. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază faptele social periculoase, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunilor sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
52. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru securitatea traficului rutier, sănătatea şi chiar viaţa participanţilor la trafic, pe care îl generează conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică și fără deținerea permisului de conducere. Asemenea fapte în mod cert afectează relaţiile din societate menite să protejeze dreptul la siguranţa traficului rutier şi să apere persoanele de cauzarea unor potenţiale vătămări a integrităţii corporale sau de provocarea accidentelor rutiere cu survenirea altor consecinţe grave sau de ordin material, drept urmare a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
53. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Mihail MUNTEANU** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
54. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatului.
55. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Mihail MUNTEANU** anterior a fost condamnat: - prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.09.2015 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, prin aplicarea art.85 Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29.07.2022 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 25000 lei.
56. Instanța concluzionează că **Mihail MUNTEANU,** fiind tras anterior la răspundere penală, nu a îndreptăţit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
57. De asemenea, se reține că **Mihail MUNTEANU** se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

58. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și fără permis de conducere şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
59. **Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale,** instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Mihail MUNTEANU,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
60. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis anterior infracțiuni, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare.
61. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis, or potrivit art.72 alin.(2) Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvîrşite din imprudenţă şi pentru infracţiuni uşoare săvârşite cu intenţie.
62. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.
63. Instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece pedeapsa care i-a fost aplicată anterior inculpatului nu și-a produs efectul, iar ultimul nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
64. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute într-o societate democratică, corespunzător instanța consideră că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției.
65. **Astfel, reieşind din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, şi anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, instanţa de judecată va stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare, deoarece pedeapsa fixată anterior nu şi-a atins scopul, fiind imposibilă corectarea şi reeducarea lui fără izolarea de societate.**
66. Raportând cele constatate în ședința de judecată la dispozițiile art.90 Cod penal, constată imposibilitatea aplicării în cazul dat a prezentei norme din următoarele considerente. Astfel, inculpatul a comis în mod repetat infracțiuni cu intenție, iar faptul respectiv indică prezența

unei stări de conflict în care se află inculptul în raport cu normele sociale, și implicit imposibilitatea corectării acestuia printr-o condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, impunându-se o pedeapsă mai aspră din partea statului pentru a realiza scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.

67. În aceeași ordine de idei săvârșirea unei noi infracțiuni de către inculpat denotă faptul că acesta nu a utilizat cu bună credință șansa acordată de instanța de judecată și anume șansa de a fi la libertate, iar inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Prin urmare, ţinând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără privarea de libertate şi va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunii. Cu atât mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.
68. În ceea ce privește solicitarea apărătorului inculpatului privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, instanța o consideră inaplicabilă din următoarele considerente. Infracțiunea a fost comisă de către **Mihail MUNTEANU** la data de 11 noiembrie 2023. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 10.07.2025 în privința lui **Mihail MUNTEANU** s-a dispus anunțarea în căutare, iar potrivit informației parvenite de la IP Nisporeni, la data de 17.07.2024 a fost pornit dosar de căutare nr.2025240099. Respectiv, termenul de prescripție a fost întrerupt.

Măsura preventivă

69. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală*, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
70. În temeiul art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, *la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultînd opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.*
71. Totodată, în conformitate cu art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, *măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*
72. În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod procedură penală, *măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.*
73. Instanța reține că prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 10.07.2025 în privința lui **Mihail MUNTEANU** s-a dispus anunțarea în căutare. Potrivit informației parvenite de la IP Nisporeni, la data de 17.07.2024 a fost pornit dosar de căutare nr.2025240099.

74. Astfel, luînd în considerație faptul că instanța de judecată a ajuns la concluzia aplicării inculpatului pedepsei penale sub formă de închisoare, consideră necesar de a aplica măsura preventivă arestul, care se va menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Cheltuielile judiciare

75. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare*.
76. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Mai mult, urmărirea penală ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
77. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. Luând în calcul faptul că în cadrul desfăşurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 22 lei, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 22 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.
78. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţa de judecată, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată*

hotărăște:

Mihail MUNTEANU s*e recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de* art.264[1] alin.(4) *Cod penal şi i se aplică o pedeapsă sub formă de* închisoare pe un termen de 1 (unu) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare urmează a fi calculat din data reţinerii lui **Mihail MUNTEANU**, după devenirea definitivă a sentinţei.

Se aplică în privinţa lui **Mihail MUNTEANU** măsura preventivă, arestarea preventivă, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinţei.

Se încasează de la **Mihail MUNTEANU** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 22 (douăzeci și doi) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinței,
Judecătorul **Anatolie RUSU**